

POLITIK PÅ EN MANDAG

Personer er ofte blot en lille brik

Politikken, indholdet og visionerne er skubbet i baggrunden, mens form, udseende og personer er blevet det centrale. Den påstand høres ofte om moderne politik – men holder påstanden vand?

Det er i hvert fald rigtigt, at der er fokus på ministrene, partilederne og andre ledende politikere. De seneste måneder i dansk politik har eksempelvis handlet meget om Pia Christmas-Møller og Gitte Seeberg. Opmærksomheden skyldes jo ikke disse personer i sig selv, men at deres handlinger kan afgøre, hvilken politik der vedtages i Folketinget, og måske om et parti overlever.

Blot nogle få måneder tidligere blev SFs store valgsejr fortolket som udtryk for Villy Søvndals gennemslagskraft under folketingsvalget, på trods af at store dele af fremgangen for SF har været bygget op gennem to-tre år. Ved valget i 2005 fik SF seks pct. af stemmerne, og denne styrke voksede støt og roligt til 10 pct. i tiden før udskrivelsen af valget 2007. Under valgkampen gik SF yderligere frem til 13 pct. Villy Søvndal har spillet en stor rolle i fordoblingen af partiet, men hårdt politisk fodarbejde fra mange i folketingsgruppen samt indsatsen i baglandet i landsorganisationen og de lokale foreninger, har også bidraget. Hertil kan så lægges den almindelige politiske udvikling og andre partiers fejl.

SOCIALDEMOKRATERNES FEJL under valgkampen i 2007 har netop været et tredje tema, som er blevet endevendt siden nytår. Partiet har sikkert begået fejl, men er valgkampen 2007 Socialdemokraternes problem? Eller er formanden problemet? Før valget i 2007 var der også nogen debat om Helle Thorning-Schmidts evner som formand, men Socialdemokratiets problemer er næppe noget, som selv verdens bedste formand kunne løse. Socialdemokraterne har historisk set været på én lang nedtur siden toppunktet i 1935, hvor partiet fik 46,4 pct. af stemmerne. Dengang hed sloganet »Stauning eller kaos?«, og siden har ni formænd kunnet se partiet synke ned omkring 40 pct. i 50erne og 60erne, over et niveau på 35 pct. i 70erne og 80erne, til det foreløbige lavpunkt på 25-30 pct. efter år 2000. Har partiet virkelig ni gange i træk valgt den forkerte formand? Har de ved cirka 25 folketingsvalg ført den forkerte valgkamp? Nej, selvfølgelig ikke – Socialdemokraternes problemer skyldes en række forhold i samfundsudviklingen, eksempelvis uddannelsesniveaue, bosætningsmønstrene, erhvervsudviklingen, den veludbyggede velfærdsstat osv.

»STAUNING ELLER KAOS« hed det altså i 1935 – var der nogen, der sagde personfiksering? Parallellen til folketingsvalget 2007 er slående, her var et tema fra statsministerpartiet: »Fogh eller eksperimentet«. Det var ikke et egentlig slogan på valgplakaterne som i 1935, men det var et budskab, som blev gentaget igen og igen. Så der er personfiksering, men det er ikke det samme, som at personerne er det vigtigste – hverken i 1935 eller 2008.

Politik har altid indeholdt store personligheder – og en del mindre. At personerne spiller en større rolle i dag end tidligere, er mere mytologi end fakta. Personerne er vigtige, men ikke det eneste vigtige, og de er ofte af direkte minimal betydning. Personerne er blot en lille brik i den mosaik af faktorer – politiske, kulturelle, økonomiske, uddannelsesmæssige, sociale – som skaber den politiske udvikling og valgresultater.

Så svaret på spørgsmålet om politik eller personer er: Politik og personer ... og ikke så lidt andet.

■ **Politik på en mandag skrives på skift af Lars Hovbakke Sørensen, Robert Klemmensen, Michael Kristiansen, Anne Rasmussen og Roger Buch**